

दानियेलचे पुस्तक - एकशे सत्त्याऐंशी क्रमांकाचे

सिंहाचे प्रकटीकरण: पानियमपासून अंतिम मुद्रांकनापर्यंत

Jeff Pippenger

2024-04-17

जेव्हा येशू एखादे भविष्यसूचक सत्य उघडतो, तेव्हा तो यहुदाच्या वंशाचा सिंह म्हणून दर्शविला जातो; आणि कैसरिया फिलिप्पी येथे यहुदाच्या वंशाच्या सिंहाचे हे उघडण्यास सुरुवात केली की "त्याने यरुशलेमास जावे, आणि वडील, मुख्य याजक व शास्त्री यांच्याकडून अनेक क्लेश भोगावेत, आणि ठार मारले जावे, आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठविले जावे." ही सत्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळाच्या आरंभी त्याने उघडलेल्या संदेशाशी सुसंगत आहेत, आणि नंतर पुन्हा त्याच अगदी त्याच काळाच्या शेवटीही. ही सत्ये दानियेल अध्याय अकराच्या तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये दर्शविलेल्या संदेशाशी सुसंगत आहेत.

जेव्हा तो ते सत्य एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना उघड करतो, तेव्हा तो ते ओळीवर ओळ या पद्धतीने करतो, कारण तेथेच देवाच्या राज्याच्या "किल्ल्या" आढळतात. ती सत्ये ग्रहण केली गेली पाहिजेत, कारण ती देवाच्या राज्याच्या किल्ल्या आहेत, आणि देवाचे राज्य त्याच्या लोकांच्या अंतःकरणात असावयाचे आहे.

जेव्हा परुश्यांनी त्याला विचारले की, देवाचे राज्य कधी येईल, तेव्हा त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, देवाचे राज्य पाहण्याजोग्या रीतीने येत नाही; आणि ते असेही म्हणणार नाहीत, पाहा, येथे! किंवा, पाहा, तेथे! कारण पाहा, देवाचे राज्य तुमच्यामध्ये आहे. लूक 17:20, 21.

दुष्टात्मे विश्वास ठेवतात, आणि तरी थरथर कापतात; कारण केवळ "सत्य" मानणे पुरेसे नाही—ते खाल्लेल्या शारीरिक अन्नाप्रमाणे तुमचा एक भाग झाले पाहिजे. तेराव्या ते पंधराव्या वचनांच्या इतिहासात यहुदाच्या वंशाचा सिंह लवकर येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याशी संबंधित सत्यांचे उघड करतो, आणि ती सत्ये येऊ घातलेल्या संकटापूर्वी शहाण्या कुमारीच्या कपाळांवर मोहर अंकित करतात. यहुदाच्या वंशाचा सिंहाला मत्तय अध्याय सोळाच्या साक्षीची पूर्ण जाणीव होती, आणि कैसरिया फिलिप्पी येथील त्याची भेट दानिएलच्या पानियमविषयीच्या साक्षीशी सुसंगत होती; आणि कैसरिया फिलिप्पी येथे तो आणि त्याचा शिष्य ज्या क्रूसाच्या सावलीखाली उभे होते, ती त्याच्या अंतिम-दिवसांतील लोकांच्या इतिहासातील येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या सावलीचे प्रतिनिधित्व करित होती, हे त्याला ठाऊक होते.

त्या वेळेपासून येशूने आपल्या शिष्यांना दाखवू लागला की त्याने यरुशलेमास जाऊन वडीलजन, मुख्य याजक आणि शास्त्री यांच्याकडून अनेक गोष्टींमध्ये दुःख भोगले पाहिजे, आणि ठार मारले गेले पाहिजे, आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठविले गेले पाहिजे. तेव्हा पेत्राने त्याला बाजूस घेऊन त्याला धिक्कारू लागला, असे म्हणत, प्रभु, हे तुझ्यापासून दूर असो; असे तुला कदापि होणार नाही. परंतु तो वळून पेत्रास म्हणाला, माझ्या मागे हो, सैताना; तू माझ्यासाठी अडथळा आहेस; कारण तुला देवाच्या गोष्टींची नव्हे, तर मनुष्यांच्या गोष्टींची चाड आहे. तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांना म्हटले, जर कोणी माझ्यामागे येऊ इच्छित असेल, तर त्याने स्वतःचा इन्कार करावा, आपला क्रूस उचलावा, आणि माझ्यामागे यावे. कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो तो गमावील; आणि जो कोणी माझ्यासाठी आपला जीव गमावील तो तो मिळवील. कारण मनुष्याने सर्व जग मिळविले, तरी आपल्या आत्म्याचे नुकसान केले, तर त्याला काय लाभ? किंवा मनुष्य आपल्या आत्म्याच्या बदल्यात काय देईल? कारण मनुष्यपुत्र आपल्या पित्याच्या गौरवात आपल्या दूतांसह येईल; आणि तेव्हा तो प्रत्येकाला त्याच्या कर्माप्रमाणे प्रतिफल देईल. मी तुम्हांला खरे सांगतो, येथे उभे असलेल्यांपैकी काही असे आहेत की, मनुष्यपुत्र आपल्या राज्यात येताना पाहेपर्यंत ते मृत्यूचा स्वाद चाखणार नाहीत. मत्तय 16:21-28.

सर्वप्रथम, आणि म्हणून पहिल्या उल्लेखाच्या नियमानुसार, येशूने आपल्या शिष्यांना क्रूसाच्या दुःखांविषयी सांगितलेली सर्वात महत्त्वाची गोष्ट ही होती की, जर त्यांनी त्याचे अनुसरण करणे निवडले, तर त्यांना आपला स्वतःचा क्रूस उचलावा लागेल. सिस्टर व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की क्रूस हे जू देखील आहे. जू आणि क्रूस ही मनुष्याच्या वैयक्तिक इच्छेची प्रतीके आहेत, आणि सर्व काही इच्छेच्या योग्य उपयोगावर अवलंबून असते. देवाच्या मंदिराला धारण करून ठेवणारी शक्ती ही वध केलेल्या आणि “स्तंभावर” टांगलेल्या कोकरामध्ये आहे. वध केलेले कोकरू हे खालच्या देहधर्मी स्वभावाच्या क्रूसावरील वधाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ज्यावर मृत देह टांगला जातो तो “स्तंभ” म्हणजे इच्छा होय. ख्रिस्ताने नेहमी आपल्या इच्छेला आपल्या पित्याच्या इच्छेच्या अधीन ठेवून कसे विजय मिळवायचे याचे आपले उदाहरण दिले, आणि ते कार्य पूर्ण केल्यामुळे तो आपल्या पित्याबरोबर सिंहासनावर बसला. विजय मिळविण्याचे प्रतीक म्हणजे स्तंभावर टांगलेले वध केलेले कोकरू होय. ही सर्व सत्ये थेटपणे पेत्राद्वारे दर्शविलेल्यांशी संबंधित आहेत.

फिलाडेल्फियाला, ज्याचे प्रतिनिधित्व एक्सेटर तंबूद्वारे केले आहे, असे घोषित करण्यात आले आहे:

जो विजय मिळवितो त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरातील एक स्तंभ करीन, आणि तो पुन्हा कधीही बाहेर जाणार नाही; आणि मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव, आणि माझ्या देवाच्या नगराचे नाव, म्हणजे नवीन यरुशलेम, जे माझ्या देवापासून स्वर्गातून उतरते, ही नावे लिहीन; आणि मी त्याच्यावर माझे नवीन नावही लिहीन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ऐकावे. प्रकटीकरण ३:१२, १३.

जो ख्रिस्ताने जसा विजय मिळविला तसा जो विजय मिळवितो, त्याला शिमोन बारयोना याला जसे एक नवे नाव मिळाले तसे एक नवे नाव प्राप्त होईल; आणि ते देवाच्या मंदिरात एका स्तंभाप्रमाणे होतील, जसा ख्रिस्त तो वध करण्यात आलेला कोकरू आहे आणि देवाच्या मंदिरातील एका स्तंभावर टांगण्यात आला. जेव्हा ते ख्रिस्ताने जसा विजय मिळविला तसा विजय मिळवितील, तेव्हा तेही स्वर्गीय स्थानी सिंहासनावर बसतील, जसा ख्रिस्त बसला.

लाओदिकेयास, ज्याचे प्रतिनिधित्व वॉटरटाउन तंबूद्वारे केले गेले आहे, असे सांगितले आहे:

पाहा, मी दाराशी उभा आहे आणि टकटक करीत आहे; जर कोणी माझा आवाज ऐकून दार उघडील, तर मी त्याच्याकडे आत येईन आणि त्याच्याबरोबर भोजन करीन, आणि तो माझ्याबरोबर करील. जो विजयी होईल त्याला मी माझ्या सिंहासनावर माझ्याबरोबर बसण्याचा अधिकार देईन, जसे मीही विजयी झालो आणि माझ्या पित्याच्या सिंहासनावर त्याच्याबरोबर बसलो आहे. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे. प्रकटीकरण ३:२०-२२.

येशूने जेव्हा शिष्यांना क्रूसाच्या दुःखांविषयी प्रकट करावयास आरंभ केला, तेव्हा त्याने त्यांना सांगितलेले पहिले सत्य हे होते की मनुष्यांनी अगदी त्याने जसा विजय मिळविण्याचा आदर्श दिला होता तसाच विजय मिळविला पाहिजे. मनुष्यांनी देहाला त्याच्या आसक्ती व वासनांसह क्रूसावर खिळले पाहिजे. हे झाले की ते स्वर्गीय स्थानी बसविले जातील.

आम्ही अपराधांमध्ये मेललेलो असतानाही, त्याने आम्हांस ख्रिस्ताबरोबर जिवंत केले आहे (कृपेने तुम्ही तारण पावले आहात); आणि त्याने आम्हांस त्याच्याबरोबर उठविले आहे, आणि ख्रिस्त येशूमध्ये स्वर्गीय ठिकाणी एकत्र बसविले आहे. इफिसकरांस २:५, ६.

क्रूसावरील वधाच्या सत्याचे वैयक्तिक जबाबदारीच्या दृष्टीने प्रतिपादन केल्यानंतर, यहुदाच्या वंशाचा सिंहाने शेवटच्या दिवसांशी संबंधित आणखी एक सत्य जोडले.

मनुष्याने जर सर्व जग मिळविले, आणि आपल्या स्वतःच्या जीवाचे नुकसान केले, तर त्याला काय लाभ? किंवा मनुष्य आपल्या जीवाच्या बदल्यात काय देईल? कारण मनुष्याचा पुत्र आपल्या पित्याच्या गौरवात आपल्या देवदूतांसह येईल; आणि तेव्हा तो प्रत्येकाला त्याच्या कर्मांप्रमाणे प्रतिफल देईल. खरोखर मी तुम्हांला सांगतो, येथे उभे असलेल्यांपैकी काही असे आहेत, की मनुष्याचा पुत्र आपल्या राज्यात येताना पाहेपर्यंत ते मृत्यूचा स्वाद

चाखणार नाहीत. मत्तय 16:26-28.

जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या समारोपकाळात यहूदाच्या वंशातील सिंहाने मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश उघड केला जाईल, तेव्हा काही असे असतील की जे मरण पावणार नाहीत. त्यानंतर त्याने विशेषतः एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना, म्हणजेच शेवटच्या दिवसांतील आपल्या त्या लोकांना उद्देशून भाषण केले, जे मृत्यूचा स्वाद चाखणार नाहीत. म्हणून, कैसरिया फिलिप्पीला त्याच्या भेटीनंतर सहा दिवसांनी, यहूदाच्या वंशातील सिंहाने एक सत्य उघड केले, जे येऊ घातलेल्या क्रूसाच्या संकटासाठी त्याच्या शिष्यांना बळकटी देणारे होते; परंतु त्याहूनही अधिक महत्त्वाचे म्हणजे ते लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याविषयी बोलत होते.

आणि सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना बरोबर घेतले, आणि त्यांना एकांतात उंच डोंगरावर नेले. आणि त्यांच्या समोर त्याचे रूपांतर झाले; त्याचा मुख सूर्याप्रमाणे तेजस्वी झाले, आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशाप्रमाणे शुभ्र झाली. आणि पाहा, मोशे व एलियाह त्यांच्यापुढे प्रकट होऊन त्याच्याशी बोलत होते. तेव्हा पेत्राने येशूला उत्तर देऊन म्हटले, प्रभु, आपण येथे असणे आमच्यासाठी चांगले आहे; जर तुझी इच्छा असेल, तर येथे आम्ही तीन मंडपे उभारू: एक तुझ्यासाठी, एक मोशेसाठी, आणि एक एलियाहासाठी. तो अजून बोलत असतानाच, पाहा, एक तेजस्वी मेघ त्यांच्यावर पसरला; आणि पाहा, त्या मेघातून एक वाणी झाली, जी म्हणाली, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यात मी अत्यंत प्रसन्न आहे; त्याचे ऐका. हे ऐकताच शिष्य उपडे पडले आणि फार भयभीत झाले. तेव्हा येशू जवळ येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, उठा, आणि भिऊ नका. आणि त्यांनी डोळे वर करून पाहिले, तेव्हा येशूशिवाय त्यांना कोणीही दिसले नाही. आणि ते डोंगरावरून खाली येत असता, येशूने त्यांना आज्ञा देऊन म्हटले, मनुष्याचा पुत्र मेलेल्यांतून पुन्हा उठेपर्यंत हे दर्शन कोणालाही सांगू नका. आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, मग शास्त्री असे का म्हणतात की एलियाहने प्रथम यावयास हवे? तेव्हा येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, एलियाह खरोखर प्रथम येईल आणि सर्व गोष्टी पूर्ववत करील. परंतु मी तुम्हांला सांगतो की एलियाह आधीच आला आहे, तरी त्यांनी त्याला ओळखले नाही, पण आपल्या इच्छेप्रमाणे त्याच्याशी वागले. त्याचप्रमाणे मनुष्याचा पुत्रही त्यांच्या हातून दुःख भोगील. तेव्हा शिष्यांना समजले की तो त्यांना बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाविषयी बोलत होता. मत्तय 17:1-13.

या उताऱ्यामध्ये यहूदाच्या वंशातील सिंह परीक्षाकाल संपण्याच्या अगोदरच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना शिक्कामोर्तब करणाऱ्या सत्यांचे उघडकरण करित आहे, कारण “काळ जवळ आला आहे.” प्रथम त्याने क्रूसाच्या दुःखाची ओळख करून दिली, आणि त्या अनुभवाचे असे प्रतिपादन केले की, जे आपल्या इच्छेचा उपयोग देहाला क्रूसावर खिळण्यास नकार देतील अशा एका वर्गामध्ये, आणि ख्रिस्ताच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील अशा एका वर्गामध्ये, तोच निर्णायक भेद ठरेल. त्यानंतर त्याने त्यांच्यासमोर हे मांडले की ते पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करित होते, जेव्हा 11 सप्टेंबर 2001 रोजी घडलेल्या त्या उघडकरणाच्या काळापासून त्याच्या पुनरागमनापर्यंत जगणारे लोक असतील.

तेव्हा त्याने आपल्या गौरवशाली स्वरूपाचे एक दर्शन प्रस्तुत केले, आणि त्याच्यासमवेत मोशे व एलियाह होते. जी सील करण्याची सुवार्ता उघडण्यात आली आहे ती येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे, जी मोशे व एलियाह यांच्याशी संबंधित आहे, आणि त्या संदेशाचे उघड होणे जुलै २०२३ मध्ये आरंभ झाले, जेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अकरातील दोन साक्षीदार, जे मोशे व एलियाह आहेत, हे ओळीनुसार ओळ, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सील करण्याचे प्रतिनिधित्व करणारी प्रतीके म्हणून स्थापित करण्यात आले. जेव्हा त्या तिघा शिष्यांनी ते दर्शन पाहिले आणि देवाचा आवाज ऐकला, “ते आपल्या मुखावर पडले, आणि अत्यंत भयभीत झाले. आणि येशू येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, उठा, आणि भयभीत होऊ नका.”

तीन शिष्यांनी पाहिलेले ते दर्शन, अखेरच्या दिवसांतील ख्रिस्ताच्या गौरवाचे दर्शन दर्शविते; आणि म्हणूनच दानिएलाने दहाव्या अध्यायात पाहिलेले तेच दर्शन होय.

आणि मी दानिएल एकट्यानेच ते दर्शन पाहिले; कारण माझ्याबरोबर असलेल्या पुरुषांनी ते दर्शन पाहिले नाही; तरी त्यांच्यावर मोठी थरथर आली, म्हणून ते स्वतःला लपविण्यासाठी पळून गेले. त्यामुळे मी एकटाच उरलो, आणि ते महान दर्शन पाहिले; आणि माझ्यामध्ये काहीही सामर्थ्य उरले नाही; कारण माझे सौंदर्य माझ्यामध्ये विकृतीत परिवर्तित झाले, आणि माझ्यात काहीही बळ राहिले नाही. तरी मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला; आणि जेव्हा मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला, तेव्हा मी तोंडावर गाढ झोपेत पडलो, आणि माझे तोंड जमिनीकडे होते. आणि पाहा, एका हाताने मला स्पर्श केला, आणि मला माझ्या गुडघ्यांवर व माझ्या हातांच्या तळव्यांवर उभे केले. आणि तो मला म्हणाला, हे दानिएला, अतिप्रिय पुरुषा, मी तुला जी वचने सांगत आहे ती समजून घे, आणि सरळ उभा राहा; कारण आता मी तुझ्याकडे पाठविला गेली आहे. आणि त्याने मला हे वचन सांगितल्यावर, मी थरथरत उभा राहिलो. मग तो मला म्हणाला, हे दानिएला, भिऊ नकोस; कारण ज्या पहिल्या दिवसापासून तू समजून घेण्यासाठी आपले मन लावलेस, आणि आपल्या देवासमोर स्वतःला नम्र केलेस, त्या दिवसापासून तुझे शब्द ऐकले गेले; आणि तुझ्या शब्दांमुळे मी आलो आहे. दानिएल 10:7-12.

मत्तयाच्या सतराव्या अध्यायातील रूपांतराचे दर्शन हे दानियेलाच्या दहाव्या अध्यायातील आरशातील दर्शन आहे, जेव्हा यहेज्केलाच्या कोरड्या मृत हाडांचे पुनरुत्थान होते तेव्हा ते घडते. हे दर्शन, आणि त्यासंबंधित संदेश, उपासकांच्या दोन वर्गांना प्रकट करतात—एक एक्सेटरच्या तंबूमध्ये, आणि दुसरा वॉटरटाउनच्या तंबूमध्ये—जो यिर्मयाच्या थट्टा करणाऱ्यांचा समुदाय आणि योहानाचे सैतानाचे सभास्थान आहे. दानियेलाच्या साक्षीतील दर्शनाच्या परिणामांप्रमाणेच, तसेच “जेव्हा शिष्यांनी ते ऐकले, तेव्हा ते तोंडावर पडले आणि फार भयभीत झाले. आणि येशू येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, उठा, आणि भिऊ नका.” दोन्ही घटनांत हे दर्शन श्राव्य आणि दृश्यमान होते, आणि दोन्ही उदाहरणांत त्यातून भय उत्पन्न झाले. दोन्ही साक्षींमध्ये बळ देण्यासाठी “स्पर्श” आवश्यक होता.

रूपांतराच्या दर्शनाने, इतर गोष्टींबरोबरच, देवाचे वचन कधीही निष्फळ ठरत नाही याचा पुरावा दिला; कारण मत्तयच्या सोळाव्या अध्यायात, अंतिम वचनात, येशूने असे म्हटले होते की, “येथे उभे असलेल्यांपैकी काही जण असे आहेत की, मनुष्यपुत्र आपल्या राज्यात येताना पाहेपर्यंत त्यांना मृत्यूचा स्वाद चाखावा लागणार नाही.” रूपांतर हे “मनुष्यपुत्र” आपल्या राज्यात येण्याचे एक चित्रण होते.

“रूपांतराच्या डोंगरावर मोशे हा ख्रिस्ताच्या पाप व मृत्यूवरील विजयाचा साक्षीदार होता. तो धर्मी जनांच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी कबरेतून बाहेर येणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करित होता. एलियाह, जो मृत्यू न पाहताच स्वर्गात नेला गेला होता, त्याने ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी पृथ्वीवर जिवंत असणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व केले, आणि जे ‘क्षणात, डोळा मिचकावता मिचकावता, शेवटच्या रणशिंंगाच्या नादाला’ ‘रूपांतरित’ होतील; जेव्हा ‘या नश्वराने अमरत्व धारण केले पाहिजे,’ आणि ‘या भ्रष्ट होणाऱ्याने अभ्रष्टता धारण केली पाहिजे.’ 1 करिंथकरांस 15:51-53. येशू स्वर्गाच्या प्रकाशाने वस्त्रांकित झाला होता, जसा तो ‘दुसऱ्यांदा पापाकरिता नव्हे, तर तारणाकरिता’ प्रकट होईल तेव्हा दिसेल. कारण तो ‘आपल्या पित्याच्या तेजात पवित्र दूतांसह’ येईल. इब्री लोकांस 9:28; मार्क 8:38. तारणहाराने शिष्यांना दिलेले वचन आता पूर्ण झाले होते. त्या डोंगरावर भविष्यकाळातील गौरवाच्या राज्याचे लघुरूपात दर्शन घडविण्यात आले,—ख्रिस्त राजा, मोशे पुनरुत्थित संतांचा प्रतिनिधी, आणि एलियाह रूपांतरित होणाऱ्यांचा प्रतिनिधी.” द डिझायर ऑफ एजेस, 421.

शिकामोर्तब करण्याच्या सत्यामध्ये ही ओळख समाविष्ट आहे की, एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे तेच आहेत ज्यांचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरण अध्याय सातमध्ये केले आहे, जे मृत्यू पावत नाहीत, आणि ज्यांचे प्रतिनिधित्व एलियाद्वारे केले जाते; आणि प्रकटीकरण अध्याय सातमधील मोठा समुदाय हे ते आहेत ज्यांचे प्रतिनिधित्व मोशेद्वारे केले जाते, जे मृत्यू पावतात. एक गटाला प्रकटीकरण अध्याय अठराच्या पहिल्या आवाजाने बोलावले जाते, आणि दुसऱ्या गटाला प्रकटीकरण अध्याय अठराच्या दुसऱ्या आवाजाने बोलावले जाते.

स्पर्शानंतर येशूने शिष्यांना पुढील सूचना दिल्या, जेव्हा तो म्हणाला, “मनुष्यपुत्र मेलेल्यांतून पुन्हा उठेपर्यंत हे दर्शन कोणालाही सांगू नका.” रूपांतराचे दर्शन, जे आरशाचे दर्शन आहे, तसेच यशया याला सहाव्या अध्यायात झालेले दर्शन, आणि पौलाला तिसऱ्या स्वर्गात असताना झालेले दर्शन, आणि यहेज्केलाला चाकांच्या आत चाके असे झालेले

दर्शन, हे ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतरपर्यंत यहूदाच्या वंशातील सिंहाने मुद्रांकित करून ठेवले होते.

ख्रिस्ताचे पुनरुत्थान त्या अगदी त्याच दर्शनात ख्रिस्ताबरोबर असलेल्या दोन साक्षीदारांच्या पुनरुत्थानाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि त्यांचे पुनरुत्थान जुलै २०२३ मध्ये होणार होते. त्या वेळी शिक्का लावलेला संदेश प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदारांना आणि विश्वासूच्या दोन समूहांना उघड केला जाणार होता, आणि तो जगाच्या शेवटी ख्रिस्ताच्या गौरवाच्या आरशातील दर्शनाच्या संदर्भात ठेवला जाणार होता.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या पहिल्या अध्यायातील पहिल्या तीन वचनांच्या संदर्भातही शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश मांडला जाईल, जिथे दिव्यता आणि मानवता यांचा संयोग दर्शविणारी संप्रेषणाची साखळी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्यास पात्र असलेल्या लोकांसमोर हा शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश टप्प्याटप्प्याने कसा सादर केला जातो, या प्रक्रियेत स्पष्टपणे मांडलेली आहे.

क्रमशः उलगडत जाणारी ही प्रक्रिया पित्याकडून, पुत्राकडे, देवदूत गॅब्रिएलकडे, योहानकडे, आणि मंडळ्यांकडे अशी होती. दैवी पित्याकडून, दैवी व मानवी पुत्राकडे, न पतित झालेल्या एका सृष्टीकडे (गॅब्रिएल), पतित झालेल्या एका सृष्टीकडे (योहान), आणि आशियातील मंडळ्यांकडे (जगताकडे). हे पाच टप्पे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या अगदी पहिल्याच उल्लेखात स्पष्टपणे ओळखून दिलेले आहेत, आणि कोणताही एक टप्पा नाकारणे म्हणजे त्या सर्वांनाच नाकारणे होय.

त्या प्रकटीकरणाशी सुसंगतपणे शिष्यांनी मग येशूला विचारले, “मग शास्त्री असे का म्हणतात की एलियासने प्रथम यावेच?” आणि येशूने त्यांना उत्तर देत म्हटले, “एलियास खरोखरच प्रथम येईल आणि सर्व गोष्टींचे पुनर्स्थापन करील. परंतु मी तुम्हांला सांगतो की एलियास आधीच आला आहे; आणि त्यांनी त्याला ओळखले नाही, तर जे काही त्यांना वाटले ते त्याच्याशी केले. त्याचप्रमाणे मनुष्यपुत्रालाही त्यांच्याकडून दुःख भोगावे लागेल.” तेव्हा शिष्यांना समजले की तो त्यांच्याशी बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाविषयी बोलत होता.

बाप्तिस्मा देणारा योहान आणि प्रकटीकरणकर्ता योहान यांची भविष्यवाणीतील भूमिका ही शिक्कामोर्तब करण्याच्या संदेशाचा एक घटक आहे, आणि वॉटरटाउनच्या तंबूमध्ये जे शमुवेल स्नो यांच्या संदेशाकडे दुर्लक्ष करण्याचे निवडले, ते त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे प्रभू ज्यांना निवडू इच्छितो त्यांनाच तो निवडतो, हे मान्य करण्यास अनिच्छुक असतात. १९८९ मध्ये निवडलेला तो स्वर, ज्याने १७७६ नंतर दोनशे वीस वर्षांनी, १९९६ मध्ये, प्रथम आपला संदेश प्रकाशित केला, जो १९ सप्टेंबर, २००१ रोजी तिसरे धिक्कार आले होते हे ओळखणारा पहारेकरी होता, ज्याने १८ जुलै, २०२० चा पापमय संदेश सादर केला, तो शिक्कामोर्तब करण्याच्या संदेशाचा एक भाग आहे, आणि त्याची भूमिका बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाद्वारे प्रतिनिधित्व केली जाते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“मी एक समूह पाहिला, जो उत्तम रीतीने संरक्षित आणि दृढ उभा होता, आणि जो मंडळीच्या प्रस्थापित विश्वासाला अस्थिर करू पाहणाऱ्यांना कोणतीही मान्यता देत नव्हता. देवाने त्यांच्याकडे अनुमोदनाने पाहिले. मला तीन पायऱ्या दाखविण्यात आल्या—पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांचे संदेश. माझ्याबरोबर असलेल्या देवदूताने म्हटले, ‘जो कोणी या संदेशांतील एखादा दगड हलविल किंवा एखादी पिन ढवळून काढील, त्याला धिक्कार. या संदेशांचे खरे आकलन अत्यंत महत्त्वाचे आहे. आत्म्यांचे भविष्य ते कोणत्या रीतीने स्वीकारले जातात यावर अवलंबून आहे.’ मला पुन्हा या संदेशांमधून खाली आणण्यात आले, आणि देवाच्या लोकांनी आपला अनुभव किती मोल देऊन प्राप्त केला होता हे मी पाहिले. तो पुष्कळ दुःख आणि कठोर संघर्ष यांद्वारे मिळविण्यात आला होता. देवाने त्यांना पाऊलोपाऊल पुढे नेले होते, येथेपर्यंत की त्याने त्यांना एका भक्कम, अचल व्यासपीठावर उभे केले होते. मी काही व्यक्तींना त्या व्यासपीठाजवळ येऊन त्याचा पाया तपासतांना पाहिले. काहींनी आनंदाने त्वरित त्यावर पाऊल ठेवले. इतरांनी पायामध्ये दोष शोधण्यास आरंभ केला. त्यांची इच्छा होती की त्यात सुधारणा करण्यात याव्यात, आणि मग ते व्यासपीठ अधिक परिपूर्ण होईल व लोक अधिक आनंदी होतील. काही जण ते तपासण्यासाठी व्यासपीठावरून खाली उतरले आणि तो पाया चुकीचा घातला आहे

असे घोषित केले. परंतु मी पाहिले की जवळजवळ सर्वजण त्या व्यासपीठावर दृढ उभे राहिले आणि जे खाली उतरले होते त्यांना आपली तक्रार थांबविण्याचा आग्रह करित होते; कारण देव हा मुख्य बांधकाम करणारा होता, आणि ते त्याच्याविरुद्ध लढत होते. त्यांनी देवाच्या त्या अद्भुत कार्याचा उल्लेख केला, ज्याने त्यांना त्या दृढ व्यासपीठापर्यंत आणले होते, आणि एकचित्ताने त्यांनी आपले डोळे स्वर्गाकडे उचलले व मोठ्या आवाजाने देवाचे गौरव केले. याचा परिणाम असा झाला की ज्यांनी तक्रार केली होती आणि व्यासपीठ सोडले होते त्यांपैकी काहींवर प्रभाव पडला, आणि त्यांनी नम्र मुद्रेने पुन्हा त्यावर पाऊल ठेवले.”

“ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनाच्या घोषणेकडे माझे लक्ष पुन्हा वळविण्यात आले. येशूचा मार्ग सिद्ध करण्यासाठी योहानाला एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने पाठविण्यात आले होते. ज्यांनी योहानाची साक्ष नाकारली, त्यांना येशूच्या शिक्षणांचा काहीही लाभ झाला नाही. त्याच्या येण्याची पूर्वसूचना देणाऱ्या संदेशाविरुद्ध त्यांच्या विरोधामुळे ते अशा स्थितीत पोहोचले की, तोच मशीहा आहे याचा सर्वांत प्रबळ पुरावा ते सहजपणे स्वीकारू शकले नाहीत. सैतानाने योहानाचा संदेश नाकारणाऱ्यांना आणखी पुढे नेले, म्हणजे ख्रिस्तालाही नाकारावे व त्याला क्रूसावर खिळावे. असे करून त्यांनी स्वतःस अशा ठिकाणी उभे केले की, पॅटेकॉस्टच्या दिवशीचा तो आशीर्वाद, जो त्यांना स्वर्गीय पवित्रस्थानात जाण्याचा मार्ग शिकविला असता, ते प्राप्त करू शकले नाहीत. मंदिरातील पडदा फाटला गेला, यावरून हे स्पष्ट झाले की यहुदी यज्ञ व विधी यापुढे स्वीकारले जाणार नव्हते. महान यज्ञ अर्पण केला गेला होता आणि तो स्वीकारण्यात आला होता; आणि पॅटेकॉस्टच्या दिवशी उतरलेल्या पवित्र आत्म्याने शिष्यांची मने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानापासून स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे वळविली, जिथे येशू आपल्या स्वतःच्या रक्ताद्वारे प्रवेशला होता, जेणेकरून आपल्या प्रायश्चित्ताचे लाभ आपल्या शिष्यांवर ओतावे. पण यहुदी संपूर्ण अंधकारातच राहिले. तारणाच्या योजनेविषयी त्यांना मिळू शकला असता तो सर्व प्रकाश त्यांनी गमाविला, आणि तरीही त्यांनी आपल्या निरुपयोगी यज्ञांवर व अर्पणांवरच भरवसा ठेवला. स्वर्गीय पवित्रस्थानाने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानाचे स्थान घेतले होते, तरीही त्यांना या बदलाची काहीच जाणीव नव्हती. म्हणून पवित्र स्थानी ख्रिस्ताच्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकला नाही.”

“ख्रिस्ताला नाकारणे व त्याला क्रूसावर खिळणे या बाबतीत यहुद्यांनी घेतलेल्या मार्गाकडे पुष्कळ जण भयाने पाहतात; आणि त्याच्यावर झालेल्या लज्जास्पद अत्याचाराचा इतिहास वाचताना, ते असे समजतात की ते त्याच्यावर प्रेम करतात, आणि पेत्राप्रमाणे त्याला नाकारले नसते, किंवा यहुद्यांप्रमाणे त्याला क्रूसावर खिळले नसते. परंतु सर्वांच्या अंतःकरणाचे वाचन करणाऱ्या देवाने, त्यांनी येशूबद्दल असल्याचे ज्या प्रेमाचे प्रगटीकरण केले होते, त्या प्रेमाची कसोटी लावली. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे स्वागत कसे होईल, हे पाहण्यासाठी सर्व स्वर्ग अत्यंत उत्कंठेने लक्ष ठेवून होता. परंतु येशूवर प्रेम करित असल्याची कबुली देणारे, आणि क्रूसाची कथा वाचताना अश्रू ढाळणारे अनेक जण, त्याच्या आगमनाची शुभवार्ता उपहासाने फेटाळून लावू लागले. संदेश आनंदाने स्वीकारण्याऐवजी, त्यांनी तो भ्रम आहे असे घोषित केले. ज्यांना त्याच्या प्रगटीकरणावर प्रेम होते त्यांचा त्यांनी द्वेष केला आणि त्यांना मंडळ्यांबाहेर काढून टाकले. ज्यांनी पहिला संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्यापासून काहीही लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या घोषणेचाही त्यांना लाभ झाला नाही, जी त्यांना विश्वासाने येशूबरोबर स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्यास तयार करणार होती. आणि पूर्वीचे हे दोन्ही संदेश नाकारल्यामुळे, त्यांनी आपली समज इतकी अंधकारमय करून टाकली आहे की, परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग दाखविणाऱ्या तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशातील कोणताही प्रकाश त्यांना दिसू शकत नाही. मी पाहिले की जसे यहुद्यांनी येशूला क्रूसावर खिळले, तसेच नामधारी मंडळ्यांनी या संदेशांना क्रूसावर खिळले आहे; आणि म्हणूनच त्यांना परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग माहीत नाही, आणि तेथे येशू करत असलेल्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकत नाही. जसे यहुदी आपले निरुपयोगी बलिदान अर्पण करित होते, तसेच हे लोकही येशूने सोडून दिलेल्या त्या विभागाकडे आपली निरुपयोगी प्रार्थना अर्पण करतात; आणि या फसवणुकीमुळे प्रसन्न झालेला सैतान, धार्मिक स्वरूप धारण करतो, आणि ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणाऱ्या या लोकांची मने स्वतःकडे वळवितो, आपल्या सामर्थ्याने, आपल्या चिन्हांनी आणि खोट्या अद्भुत कृत्यांनी कार्य करून, त्यांना आपल्या सापळ्यात घट्ट अडकवितो. काहींना तो एका प्रकारे फसवितो, तर काहींना दुसऱ्या प्रकारे. भिन्न मनांवर परिणाम करण्यासाठी त्याने निरनिराळे भ्रम तयार ठेवले आहेत. काही लोक एका फसवणुकीकडे भयाने पाहतात, तर दुसरी फसवणूक ते सहज स्वीकारतात. सैतान काहींना स्पिरिच्युअलिझमद्वारे फसवितो. तो

प्रकाशाच्या देवदूतासारखा येतो आणि खोट्या सुधारणांच्या माध्यमाने देशभर आपला प्रभाव पसरवितो. मंडळ्या उन्मत्त होतात, आणि देव त्यांच्या करिता अद्भुत रीतीने कार्य करीत आहे असे मानतात, प्रत्यक्षात ते दुसऱ्याच आत्म्याचे कार्य असते. तो उद्रेक ओसरून जाईल आणि जग व मंडळी यांना पूर्वीपेक्षा अधिक वाईट अवस्थेत टाकून जाईल.”

“मी पाहिले की नाममात्र अॅडव्हेंटिस्टांमध्ये आणि पतित झालेल्या मंडळ्यांमध्ये देवाची प्रामाणिक मुले आहेत; आणि पीडा ओतल्या जाण्यापूर्वी, सेवक आणि लोक यांना या मंडळ्यांतून बाहेर बोलावले जाईल, आणि ते आनंदाने सत्य स्वीकारतील. सैतानाला हे ठाऊक आहे; आणि तिसऱ्या देवदूताची मोठी हाक दिली जाण्यापूर्वी, तो या धार्मिक समूहांमध्ये एक प्रकारची खळबळ उभी करतो, जेणेकरून ज्यांनी सत्य नाकारले आहे त्यांनी असा विचार करावा की देव त्यांच्याबरोबर आहे. तो प्रामाणिक लोकांना फसवण्याची आणि त्यांना असा विचार करावयास लावण्याची आशा करतो की देव अजूनही त्या मंडळ्यांसाठी कार्य करीत आहे. परंतु प्रकाश तळपेल, आणि जे सर्व प्रामाणिक आहेत ते त्या पतित मंडळ्या सोडून देतील, आणि उरलेल्यांबरोबर आपली भूमिका घेतील.” Early Writings, 258-261.